

**การศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการจัดการศึกษา
เพื่อส่งเสริมการมีงานทำของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน**
**A Study of Teachers' Opinions on Educational Management to Promote
Educational Institutions' Employment at the Basic Education Level**

กรรณิการ์ ภิรมย์รัตน์
Kannika Bhiromrat

Received: December 27, 2022; Revised: January 17, 2023; Accepted: January 22, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามขนาดโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครู ในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน (ตชด.) และโรงเรียนพื้นที่ห่างไกล จำนวน 1,638 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามความคิดเห็น ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับข้อคำถาม (IOC) ระหว่าง 0.80 – 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.978 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ One-Way ANOVA ผลการวิจัย พบว่า 1) ครูมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, S.D.=0.63) และ 2) ผลการเปรียบเทียบมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การจัดการศึกษา, การส่งเสริมการมีงานทำ

ABSTRACT

The objective of this research is to study the level of teachers' opinions on educational management to promote school employability at the basic education level, and to compare teachers' opinions on educational management to promote school employability at the basic education level classified by school size. The sample used in this research was 1,638 teachers in educational institutions that organize basic education under the Office of the Basic Education Commission (OBEC), Office of the Private Education Commission (OPEC), Office of the Vocational Education Commission (OVEC), Ministry of Higher Education, Science, Research and Innovation, Local Government Organizations, Border Patrol Police Academy and Remote Area Schools. The instrument used to collect the data was an opinion questionnaire, which has an IOC consistency index (IOC) between 0.80 – 1.00 and a confidence value of 0.978. The data were analyzed by the application of mean, standard deviation, and One-Way ANOVA. The results revealed that 1) teachers had an opinion on educational management to promote school employability at the basic education level; overall, it was at a high level ($\bar{X} = 4.13$, S.D.=0.63), and 2) the comparative results showed that teachers' opinions on educational management to promote school employability at the basic education level classified by overall school size is not different.

Keywords: educational management, promotion of employment

บทนำ

การพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าและสามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้นั้น ทรัพยากรมนุษย์ถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ ดังที่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 - 2564) มุ่งเตรียมความพร้อมและวางรากฐานในการยกระดับประเทศไทยให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่สมบูรณ์มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข นอกจากนี้ยังมุ่งให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้ (สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาศักยภาพและสังคมแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา, 2559 : 70) นอกจากนี้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ได้กำหนดหลักการจัดการศึกษาของปวงชนว่า เป็นการจัดการศึกษาให้ประชาชนทุกคน ทุกช่วงวัย ตั้งแต่เด็กปฐมวัย วัยเรียน วัยทำงาน และผู้สูงวัยมีโอกาสในการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้แต่ละบุคคลได้พัฒนาตามความพร้อมและความสามารถในการบรรลุขีดสูงสุด มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการดำรงชีวิตและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม รวมทั้งมีสมรรถนะในการทำงานเพื่อการประกอบอาชีพตามความถนัดและความสนใจ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ อันจะนำไปพัฒนาตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2560 : 76)

นอกจากนี้ ตามเจตนารมณ์การจัดการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ที่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ยุทธศาสตร์ประเทศด้านการศึกษา และแผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา ที่ต้องการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างผู้เรียนสู่การเป็นนักเรียนในศตวรรษที่ 21 อย่างมีคุณภาพ มุ่งเน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามความถนัด มีทักษะอาชีพและการเรียนรู้ (Career and learning skills) และสามารถต่อยอดความรู้สู่การมีงานทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นกำลังคนที่มีศักยภาพ ตอบโจทย์ความต้องการแรงงานของประเทศและโลกได้ เยาวชนไทยหรือผู้เรียนจึงเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญที่สุดที่จะพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ในด้านการพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพ การจัดการศึกษาถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ คุณธรรมจริยธรรม และทักษะวิชาชีพ แต่จากการจัดการศึกษาของไทยที่ผ่านมา พบว่า ปัญหาการจัดการศึกษาที่ผ่านมา นักเรียนจบระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 6 ไม่ศึกษาต่อมีจำนวนถึงร้อยละ 40 และขาดสมรรถนะการทำงานในสาขาอาชีพต่าง ๆ สถานประกอบการไม่ต้องการรับเข้าทำงาน และประกอบอาชีพอิสระไม่ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากขาดทักษะที่เป็นพื้นฐานของสมรรถนะในแต่ละอาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ศึกษาและพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นสมรรถนะทางสาขาวิชาชีพ โดยแก้ปัญหาแก่นักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 4 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบการจัดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 รูปแบบการจัดสมรรถนะอาชีพระยะสั้นในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น รูปแบบการจัดเรียนร่วมหลักสูตรอาชีพศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) และรูปแบบการจัดเตรียมพื้นฐานความถนัดในสาขาวิชาชีพในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ซึ่งการจัดการเรียนการสอนจะเน้นการเรียนรู้แบบฝึกและถอดประสบการณ์ โดยปฏิบัติจริงในสถานประกอบการ หรือกลุ่มอาชีพอิสระ เพื่อสร้างทักษะและสมรรถนะให้เกิดการค้นพบความถนัดของตนเอง ซึ่งจะทำให้นักเรียนมองเห็นสาขาวิชาที่จะทำการศึกษาต่อสู่การประกอบอาชีพในอนาคตได้เป็นอย่างดี (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559 : 4-5) ทั้งนี้ในปัจจุบันมีสถานศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชนได้หันมาพัฒนาทักษะวิชาชีพ หรือการส่งเสริมการมีงานทำให้กับผู้เรียนตั้งแต่อยู่ในรั้วโรงเรียนหรือการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานไปจนถึงระดับมหาวิทยาลัยหรืออุดมศึกษา มีการดำเนินงานโครงการและกิจกรรมทั้งการอบรมให้ความรู้ การฝึกทักษะปฏิบัติ และการสอดแทรกเข้าไปในหลักสูตรและรายวิชา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ แต่การดำเนินงานโครงการดังกล่าวยังเป็นลักษณะต่างคนต่างทำ ขาดการเชื่อมโยงการพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังขาด

แนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน หรือยังไม่มีกฎหมายนำทางที่แต่ละหน่วยงานหรือองค์กรจะนำไปปฏิบัติเพื่อพัฒนาผู้เรียนในด้านการประกอบอาชีพ หรือการส่งเสริมภาวะการมีงานทำอย่างจริงจัง ดังนั้นหากมีการศึกษาข้อมูลการจัดการศึกษาจากครูซึ่งเป็นบุคคลที่จัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน อีกทั้งยังทำงานร่วมผู้ปกครองและชุมชนจะสะท้อนข้อเท็จจริงในการจัดการศึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนในการส่งเสริมการประกอบอาชีพต่อไป

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของครูที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้จะนำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์และนำไปสู่แนวทางการกำหนดข้อกฎหมายที่เหมาะสมและแนวทางให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาวิชาชีพให้กับผู้เรียนนำไปปฏิบัติที่มีการดำเนินงานในทิศทางเดียวกันเพื่อมุ่งพัฒนาเยาวชนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีความก้าวหน้าต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามขนาดโรงเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของครูที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครู ในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน (ตชด.) และโรงเรียนพื้นที่ห่างไกล

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครู ในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน (ตชด.) และโรงเรียนพื้นที่ห่างไกล จำนวน 1,638 คน จากนั้นจะทำการเลือกตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - stage Sampling) เพื่อให้ได้ตัวแทนของประชากรที่ทำการศึกษา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการครั้งนี้ คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม ดังนี้

2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และแบบประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

2.3 นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) เพื่อคัดเลือกและปรับปรุงข้อความให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์ที่กำหนดไว้ โดยข้อความมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ทั้ง 7 ฉบับมีค่าอยู่ระหว่าง 0.80-1.00

2.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการคัดเลือกแล้วในข้อ 2.3 ไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้เกี่ยวข้องที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำผลจากการตอบแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
- 3 คะแนน หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
- 1 คะแนน หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

จากนั้นนำผลที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำมาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556: 121)

ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

แล้วนำผลจากการตอบแบบสอบถามมาตรวจหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของ Cronbach มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.978

2.5 จัดพิมพ์แบบสอบถาม เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยทำหนังสือชี้แจงและขออนุญาตการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามถึงหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับสถานศึกษา หน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาค และสถานประกอบการ

3.2 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างด้วยการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์หรือแบบสอบถาม Google Form ตามความเหมาะสม ในช่วงเดือนกันยายน – พฤศจิกายน 2564

3.3 กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามและส่งข้อมูลกลับทางไปรษณีย์ และ Google Form ให้กับผู้วิจัย

3.4 หากกลุ่มตัวอย่างไม่ส่งแบบสอบถามกลับตามระยะเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยจะทำการติดตามการส่งแบบสอบถามจากทางหน่วยงานต้นสังกัดจนได้จำนวนครบตามที่กำหนด

3.5 รวบรวมข้อมูลแบบสอบถามที่ตอบกลับเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการมีงานทำในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอนุมาน ได้แก่ One – way ANOVA

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย
1. การจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาสามารถส่งเสริมการมีงานทำ หรือประกอบอาชีพให้กับผู้เรียนในอนาคต	4.10	0.80	มาก
2. การจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา ผู้เรียนสามารถค้นพบและทราบความถนัดของตนเองตั้งแต่แรกเริ่มนำไปสู่การประกอบอาชีพในอนาคต	4.08	0.76	มาก
3. รายวิชาหรือกิจกรรมที่สถานศึกษาส่งเสริมการมีงานทำ มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	4.06	0.78	มาก
4. การจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาสามารถพัฒนาสมรรถนะอาชีพให้กับผู้เรียน	4.14	0.76	มาก
5. การฝึกปฏิบัติหรือการเรียนรู้ในสถานที่จริงสามารถส่งเสริมประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญ และทักษะอาชีพให้กับผู้เรียน	4.25	0.74	มาก
6. ความรู้ความเชี่ยวชาญของบุคลากรผู้สอนหรือวิทยากรมีผลต่อการจัดการการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำในสถานศึกษา	4.29	0.71	มาก
7. ระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาเพียงพอต่อการส่งเสริมการมีงานทำของผู้เรียน	4.07	0.77	มาก
8. สถานศึกษามีการวัดและประเมินผลผู้เรียนในการเข้ารับจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมการส่งเสริมการมีงานทำ	4.10	0.79	มาก
9. ทรัพยากรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพียงพอต่อการส่งเสริมการจัดการการศึกษาเพื่อการมีงานทำ	4.01	0.82	มาก
10. ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพเพื่อการมีงานทำในอนาคต	4.16	0.75	มาก
11. การจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ ถือเป็นโอกาสในการสร้างอาชีพและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้เรียน	4.28	0.72	มาก
12. สถานศึกษามีความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในการส่งเสริมการมีงานทำให้กับผู้เรียน	4.14	0.78	มาก
13. คำตอบแทนพิเศษหรือสิทธิประโยชน์แก่ผู้เรียนที่มีทักษะพื้นฐานในการประกอบอาชีพช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสนใจมากยิ่งขึ้น	4.05	0.85	มาก
14. การจัดทำข้อบังคับหรือกฎหมายเพื่อรองรับการส่งเสริมการมีงานทำให้ผู้เรียนเป็นสิ่งที่จำเป็นเพื่อนำไปสู่การดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม	4.11	0.73	มาก
15. การพัฒนาอาชีพให้กับผู้เรียนอย่างต่อเนื่องเป็นการสร้างทักษะและการมีงานทำในอนาคตเพื่อให้เกิดความยั่งยืน	4.26	0.71	มาก
รวม	4.13	0.63	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, S.D.=0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 6 ความรู้ความเชี่ยวชาญของบุคลากรผู้สอนหรือวิทยากรมีผลต่อการจัดการการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D.=0.71) รองลงมาคือ ข้อ 11 การจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ ถือเป็นโอกาสในการสร้างอาชีพและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D.=0.73) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 9 ทรัพยากรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพียงพอต่อการส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D.=0.82)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของครูที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามขนาดโรงเรียน

การจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่		ขนาดใหญ่พิเศษ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. การจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาสามารถส่งเสริมการมีงานทำ หรือประกอบอาชีพให้กับผู้เรียนในอนาคต	4.20	0.72	4.21	0.79	4.10	0.82	4.08	0.80
2. การจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา ผู้เรียนสามารถค้นพบและทราบความถนัดของตนเองตั้งแต่แรกเริ่มนำไปสู่การประกอบอาชีพในอนาคต	4.24	0.80	4.14	0.76	4.03	0.76	4.08	0.76
3. รายวิชาหรือกิจกรรมที่สถานศึกษาส่งเสริมการมีงานทำ มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	4.30	0.70	4.16	0.79	4.04	0.79	4.03	0.78
4. การจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาสามารถพัฒนาสมรรถนะอาชีพให้กับผู้เรียน	4.38	0.66	4.27	0.73	4.16	0.75	4.11	0.78
5. การฝึกปฏิบัติหรือการเรียนรู้ในสถานที่จริงสามารถส่งเสริมประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญ และทักษะอาชีพให้กับผู้เรียน	4.26	0.69	4.39	0.74	4.25	0.72	4.23	0.74
6. ความรู้ความเชี่ยวชาญของบุคลากรผู้สอนหรือวิทยากรมีผลต่อการจัดการการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำในสถานศึกษา	4.40	0.72	4.31	0.71	4.32	0.69	4.26	0.72
7. ระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาเพียงพอต่อการส่งเสริมการมีงานทำของผู้เรียน	4.30	0.67	4.14	0.78	4.03	0.76	4.06	0.77
8. สถานศึกษามีการวัดและประเมินผลผู้เรียนในการเข้ารับจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมการส่งเสริมการมีงานทำ	4.34	0.65	4.14	0.81	4.09	0.78	4.08	0.79

ตารางที่ 2 (ต่อ)

การจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่		ขนาดใหญ่พิเศษ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
9. ทรัพยากรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพียงพอต่อการส่งเสริมการจัดการการศึกษาเพื่อการมีงานทำ	4.26	0.75	3.98	0.87	3.99	0.81	4.01	0.82
10. ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพเพื่อการมีงานทำในอนาคต	4.32	0.74	4.16	0.77	4.17	0.76	4.15	0.75
11. การจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ ถือเป็นโอกาสในการสร้างอาชีพและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้เรียน	4.44	0.68	4.37	0.68	4.27	0.73	4.26	0.72
12. สถานศึกษามีความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในการส่งเสริมการมีงานทำให้กับผู้เรียน	4.38	0.69	4.23	0.78	4.10	0.79	4.12	0.78
13. ค่าตอบแทนพิเศษหรือสิทธิประโยชน์แก่ผู้เรียนที่มีทักษะพื้นฐานในการประกอบอาชีพช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสนใจมากยิ่งขึ้น	4.36	0.74	4.20	0.76	4.05	0.85	4.01	0.87
14. การจัดทำข้อบังคับหรือกฎหมายเพื่อรองรับการส่งเสริมการมีงานทำให้ผู้เรียนเป็นสิ่งที่จำเป็นเพื่อนำไปสู่การดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม	4.30	0.64	4.20	0.72	4.08	0.73	4.11	0.73
15. การพัฒนาอาชีพให้กับผู้เรียนอย่างต่อเนื่องเป็นการสร้างทักษะและการมีงานทำในอนาคตเพื่อให้เกิดความยั่งยืน	4.34	0.68	4.28	0.74	4.24	0.76	4.26	0.69
รวม	4.32	0.60	4.21	0.63	4.12	0.62	4.12	0.63

*p<.05

จากตารางที่ 2 พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำแนกตามขนาดโรงเรียนโดยภาพรวม ดังนี้ โรงเรียนขนาดเล็กอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D.= 0.60) โรงเรียนขนาดกลางอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$, S.D.= 0.63) โรงเรียนขนาดใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D.= 0.62) และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D.= 0.63)

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามขนาดโรงเรียน

การจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ	แหล่ง	SS	df	MS	F
	ความแปรปรวน				
1. การจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาสามารถส่งเสริมการมีงานทำ หรือประกอบอาชีพให้กับผู้เรียนในอนาคต	ระหว่างกลุ่ม	2.810	3	0.937	1.441
	ภายในกลุ่ม	1061.970	1634	0.650	
	รวม	1064.780	1637		
2. การจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา ผู้เรียนสามารถค้นพบและทราบความถนัดของตนเองตั้งแต่แรกเริ่มนำไปสู่การประกอบอาชีพในอนาคต	ระหว่างกลุ่ม	3.009	3	1.003	1.725
	ภายในกลุ่ม	950.144	1634	0.581	
	รวม	953.153	1637		
3. รายวิชาหรือกิจกรรมที่สถานศึกษาส่งเสริมการมีงานทำ มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	5.254	3	1.751	2.841
	ภายในกลุ่ม	1007.351	1634	0.616	
	รวม	1012.606	1637		
4. การจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาสามารถพัฒนาสมรรถนะอาชีพให้กับผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	6.858	3	2.286	3.881
	ภายในกลุ่ม	962.427	1634	.589	
	รวม	969.285	1637		
5. การฝึกปฏิบัติหรือการเรียนรู้ในสถานที่จริงสามารถส่งเสริมประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญ และทักษะอาชีพให้กับผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	3.620	3	1.207	2.207
	ภายในกลุ่ม	893.255	1634	0.547	
	รวม	896.875	1637		
6. ความรู้ความเชี่ยวชาญของบุคลากรผู้สอนหรือวิทยากรมีผลต่อการจัดการการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำในสถานศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	1.616	3	0.539	1.047
	ภายในกลุ่ม	840.669	1634	0.514	
	รวม	842.286	1637		
7. ระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาเพียงพอต่อการส่งเสริมการมีงานทำของผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	4.162	3	1.387	2.348
	ภายในกลุ่ม	965.316	1634	0.591	
	รวม	969.478	1637		
8. สถานศึกษามีการวัดและประเมินผลผู้เรียนในการเข้ารับจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมการส่งเสริมการมีงานทำ	ระหว่างกลุ่ม	3.382	3	1.127	1.810
	ภายในกลุ่ม	1017.795	1634	0.623	
	รวม	1021.177	1637		
9. ทรัพยากรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพียงพอต่อการส่งเสริมการจัดการการศึกษาเพื่อการมีงานทำ	ระหว่างกลุ่ม	3.392	3	1.131	1.659
	ภายในกลุ่ม	1113.504	1634	0.681	
	รวม	1116.897	1637		

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ	แหล่ง	SS	df	MS	F
	ความแปรปรวน				
10. ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพเพื่อการมีงานทำในอนาคต	ระหว่างกลุ่ม	1.372	3	0.457	0.794
	ภายในกลุ่ม	941.400	1634	0.576	
	รวม	942.772	1637		
11. การจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ ถือเป็นโอกาสในการสร้างอาชีพและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	3.009	3	1.003	1.933
	ภายในกลุ่ม	847.814	1634	0.519	
	รวม	850.824	1637		
12. สถานศึกษามีความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในการส่งเสริมการมีงานทำให้กับผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	4.884	3	1.628	2.634
	ภายในกลุ่ม	1009.757	1634	0.618	
	รวม	1014.640	1637		
13. ค่าตอบแทนพิเศษหรือสิทธิประโยชน์แก่ผู้เรียนที่มีทักษะพื้นฐานในการประกอบอาชีพช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสนใจมากยิ่งขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	9.693	3	3.231	4.434
	ภายในกลุ่ม	1190.593	1634	0.729	
	รวม	1200.286	1637		
14. การจัดทำข้อบังคับหรือกฎหมายเพื่อรองรับการส่งเสริมการมีงานทำให้ผู้เรียนเป็นสิ่งที่จำเป็นเพื่อนำไปสู่การดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม	ระหว่างกลุ่ม	3.362	3	1.121	2.087
	ภายในกลุ่ม	877.517	1634	0.537	
	รวม	880.879	1637		
15. การพัฒนาอาชีพให้กับผู้เรียนอย่างต่อเนื่องเป็นการสร้างทักษะและการมีงานทำในอนาคตเพื่อให้เกิดความยั่งยืน	ระหว่างกลุ่ม	.505	3	0.168	0.325
	ภายในกลุ่ม	845.741	1634	0.518	
	รวม	846.247	1637		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2.773	3	0.924	2.309
	ภายในกลุ่ม	654.026	1634	0.400	
	รวม	656.799	1637		

*p<.05

จากตารางที่ 3 พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามขนาดโรงเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปผลและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

1. ครูมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, S.D.=0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 6 ความรู้ความเชี่ยวชาญของบุคลากรผู้สอนหรือวิทยากรมีผลต่อการจัดการการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D.=0.71) รองลงมาคือ ข้อ 11 การจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ ถือเป็นโอกาสในการสร้างอาชีพและส่งเสริม

คุณภาพชีวิตของผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D.=0.73) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 9 ทรัพยากรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพียงพอต่อการส่งเสริมการจัดการการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D.=0.82)

2. ผลการเปรียบเทียบมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามขนาดโรงเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เช่น ความรู้ความเชี่ยวชาญของบุคลากรผู้สอนหรือวิทยากรมีผลต่อการจัดการการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำในสถานศึกษา และการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ ถือเป็นโอกาสในการสร้างอาชีพและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้เรียน ทั้งนี้เนื่องจากครูเป็นบุคลากรที่มีความสำคัญที่สุดในการผลักดันนโยบายการส่งเสริมการมีงานทำให้ผู้เรียน เพราะครูเป็นผู้ปฏิบัติที่จะพัฒนาหลักสูตรและนำหลักสูตรสู่การจัดการเรียนการสอน ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงต้องมีการพัฒนาครูให้มีความรู้และความเชี่ยวชาญในด้านวิชาชีพพร้อมกับหน่วยงานภาคภายนอก เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะในวิชาชีพที่สนใจและนำไปสู่การศึกษาต่อและการประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการศึกษาของ Kneller (1971) ที่กล่าวว่าการศึกษาคือชีวิต ฉะนั้นผู้เรียนจึงควรจะได้เรียนรู้ในสิ่งที่เหมาะสมแก่วัยของเขาและสิ่งที่จัดให้ผู้เรียนเรียนควรจะเป็นไปในทางที่ก่อให้เกิดประสบการณ์ที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจ ปัญหาชีวิตและสังคมในปัจจุบันและหาทางปรับตัวให้เข้ากับภาวะที่เป็นจริงในปัจจุบัน นอกจากนี้ทฤษฎีการพัฒนาอาชีพของ Super (1957) ยังกล่าวว่าการประกอบอาชีพจะมีรากฐานมาจากความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสามารถของบุคคล กระบวนการเลือกอาชีพตามช่วงของชีวิต การได้รับการแนะนำอาชีพอย่างถูกต้อง ความพึงพอใจของงาน และงานเป็นวิถีการดำรงชีวิตของแต่ละบุคคล ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ เพื่อพัฒนาเด็กวัยเรียนและวัยรุ่นให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะการทำงานและการใช้ชีวิตที่พร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2559 : 65-69) และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) ได้ทำการศึกษาและพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นสมรรถนะทางสาขาวิชาชีพ โดยแก้ปัญหา กับ นักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า รูปแบบการจัดสมรรถนะอาชีพระยะสั้นในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยความร่วมมือกับหน่วยงานหรือสถาบันทางการศึกษาด้านอาชีพร่วมกันพิจารณานำเอาหลักสูตรอาชีพระยะสั้นมาจัดเป็นรายวิชาเพิ่มเติม ซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนได้รู้จักอาชีพอย่างหลากหลายและมีการฝึกและถอดประสบการณ์ในหน่วยสมรรถนะอาชีพระยะสั้น ค้นพบตนเองว่าสนใจและมีความถนัดในการทำงานอาชีพใดได้ดีนำไปใช้วางแผนการศึกษาต่อหรือเป็นพื้นฐานการ ประกอบอาชีพได้นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นวพรรณ อินตะวงศ์ และคณะ (2563) ได้ทำการศึกษากระบวนการเรียนรู้ในการส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพในระดับพื้นที่จังหวัด พบว่า กระบวนการเรียนรู้ในการส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพในระดับพื้นที่จังหวัดของจังหวัดชลบุรีและตราดมีรูปแบบใกล้เคียงกัน ได้แก่ 1) รวมคน คือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพมาร่วมตัวกันวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหาความต้องการในการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพโดยมีคณะกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้จังหวัดประสานงานจนเกิดเป็นภาคีเครือข่าย 2) ร่วมคิด คือ ภาคีเครือข่ายร่วมระดมความคิดกำหนดแนวทางการส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพของจังหวัดให้สามารถขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรม 3) ร่วมทำ คือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องส่งเสริมให้เกิดกลไกของจังหวัด พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศจัดเวทีบูรณาการจัดทำแผนการ

จัดการศึกษาเพื่ออาชีพ หลักสูตรอาชีพและ ติดตามประเมินผลรวมถึงรณรงค์สื่อสารภายในจังหวัด 4) ร่วมสรุปบทเรียน คือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมประเมินผลการดำเนินงานส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพของพื้นที่จังหวัดแล้วถอดบทเรียน เพื่อนำผลไปปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงาน และ 5) ร่วมรับผลการกระทำ คือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมรับผลจากการดำเนินงานส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพของพื้นที่ เช่น จังหวัดมีแผนการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพมีหลักสูตรอาชีพ มีผู้เรียนสายอาชีพเพิ่มขึ้น เป็นต้น ทำให้ได้รับการยกย่องเกิดความภาคภูมิใจ และในขณะเดียวกันก็ร่วมรับปัญหาอุปสรรคของการดำเนินงานเพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิธยา ชินธนาชูกิจ และคณะ (2564) ได้ทำการศึกษา กลยุทธ์การพัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พบว่า กลยุทธ์การจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ 5 ประเด็นกลยุทธ์ คือ 1) พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำให้มีประสิทธิภาพ 2) พัฒนาศักยภาพในการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำอย่างมีอาชีพ 3) เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการ งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ในการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำอย่างมีประสิทธิภาพ 4) ส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำอย่างมั่นคงและยั่งยืน และ 5) สร้างการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อการมีงานทำอย่างมีประสิทธิภาพ 3) ผลการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของกลยุทธ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ผลการวิจัยของ โกศล เย็นสุขใจชน (2565) ได้ทำการศึกษาการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นทีมของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 พบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นทีมของครูในสถานศึกษาโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และการทำงานเป็นทีมของครูในสถานศึกษา โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ดังนั้นจะเห็นได้จากการศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำของสถานศึกษา ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในครั้งนี้ทำให้หน่วยงานจัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานได้รับข้อมูลพื้นฐานอันเป็นประโยชน์จากครูที่ได้สะท้อนถึงสภาพการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการมีงานทำในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการมีงานทำในส่วนที่จะผลักดันกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นข้อกำหนดในการพัฒนาเยาวชนไทยต่อการเพิ่มความรู้และทักษะในการทำงานเพื่อประกอบอาชีพในอนาคตให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพในการพัฒนาประเทศให้เกิดความยั่งยืนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้หรือข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. หน่วยงานต้นสังกัดสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนในสถานศึกษา โดยมีการจัดทำหลักสูตรที่รองรับและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาสมรรถนะตนเองในด้านอาชีพและหารายได้ระหว่างกำลังศึกษา
2. สถานศึกษาสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนร่วมกับภาครัฐ ภาคเอกชน หรือภาคประชาสังคม เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนในด้านทักษะวิชาชีพ เช่น การจัดทำหลักสูตรระยะสั้น การแลกเปลี่ยนวิทยากรหรือผู้ทรงคุณวุฒิมาให้ความรู้และพัฒนาผู้เรียนในสถานศึกษา หรืออาจจะนำผู้เรียนไปศึกษาออกสถานที่กับผู้ประกอบการ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาควรทำการศึกษารูปแบบการส่งเสริมการมีงานทำของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานร่วมกับสถานศึกษาและหน่วยงานภาคีเครือข่าย
2. หน่วยงานต้นสังกัดการจัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานควรทำการศึกษาหลักสูตรระยะสั้นเพื่อพัฒนาทักษะและสมรรถนะให้กับผู้เรียนเพื่อนำไปประกอบอาชีพอย่างจริงจังและสร้างรายได้

เอกสารอ้างอิง

- โกศล เย็นสุขใจชน. (2565). การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นทีมของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10. *วารสารวิชาการ ครุศาสตร์สวนสุนันทา*, 6(2), 62-70.
- นวพรรณ อินต๊ะวงศ์ และคณะ. (2563). กระบวนการเรียนรู้ในการส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพในระดับพื้นที่จังหวัด. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*, 7(12), 81-92.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น: ฉบับปรับปรุงใหม่*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สุวิษฐา ชินธนาชูกิจ และคณะ. (2564). กลยุทธ์การพัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 6(9), 232 – 249.
- สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง พ.ศ.2560-2564*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). *การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการมีงานทำ*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- Kneller, G.F. (1971). *Contemporary education theory*. In *Foundation of education*. New York: n.p.
- Super, Donald. E. (1957). *Career pattern as a basic for vocational*. New York: Harper and Brothers.